

ת"פ 19296/09/21 - מדינת ישראל נגד יבגני אורלוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19296-09-21 מדינת ישראל נ' אורלוב (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
יבגני אורלוב (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד מיכאל יפרח

בשם הנאשם: עו"ד יצחק לוי - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי האמור בכתב האישום, אדם בשם לואי יחיא (להלן: "לואי") עבד בין אוקטובר 2020 ועד ליוני 2021, בחנות ירקות בבעלותו של מאהר אבו רחמה (להלן: "המתלונן") עד שפוטר על ידו. נוכח הפיטורים החליט לואי לנקום במתלונן ועובר ליום 24.8.21 פנה לאזהר שוק (להלן: "אזהר") ושידל אותו להצית ולשרוף עבורו את רכבו של המתלונן תמורת כסף. בהמשך למתואר, פנה אזהר לנאשם וביקש ממנו להצית את הרכב יחד עמו. ביום 24.8.21 בשעה 20:00 הגיעו הנאשם ואזהר לתחנת דלק "yellow" בעין שרה בנהריה. לאחר שהמוכרת סירבה למכור להם דלק בבקבוק, התקשר אזהר לאדם בשם אברהם חנו (להלן: "אברהם") וביקש ממנו להגיע לתחנה עם רכבו, על מנת שיוכלו לרכוש דלק. אברהם אסף את השניים ברכבו וזמן קצר לאחר מכן השלושה חזרו לתחנה והנאשם מלא דלק בבקבוק תוך יצירת מצג שווא שהוא ממלא דלק ברכב. לאחר מכן, לבקשת אזהר, אברהם הסיע אותם למקום סמוך לביתו של המתלונן. הנאשם ירד מהרכב כשהוא מצויד בבקבוק, ניגש לעבר רכבו של המתלונן, שפך דלק על חלקו האחורי והצית אותו באמצעות מצית, בצוותא חדא עם לואי ואזהר. מיד לאחר מכן הנאשם ואזהר עזבו את המקום. עוברי אורח שחלפו במקום כיבו את האש. כתוצאה מהמעשים נגרם נזק לחלקו האחורי של רכב המתלונן.

טיעוני המדינה

3. המדינה טענה שעבירת ההצתה היא עבירה חמורה ביותר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק רב הטמון בה (ע"פ 7925/06 אבו עראר נ' מדינת ישראל (30.4.07)). נטען שבמקרה זה מעשי הנאשם שבוצעו בקרבה רבה

לבית המתלונן הגבירו את הפוטנציאל של הפגיעה בגוף וברכוש, ועל כן נמצאים ברף גבוה מבחינת חומרה. נטען שאין קשר בין הנאשם לבין מהתלונן, שהעבירה בוצעה תוך תכנון קפדני וכי ההצטיידות בדלק נעשתה בדרך מתוחכמת.

4. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שמירה על חיי אדם ושלווה הציבור ורכושו. עוד נטען שחלקו של הנאשם היה העיקרי והדומיננטי על אף שלא יזם את ביצוע העבירה. בנוסף, נטען שנגרם נזק לחלק האחורי של הרכב כתוצאה מההצתה.

5. באשר למדיניות הענישה, אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 3450/17 **משה דמתי נ' מדינת ישראל** (10.1.18); שם הורשע המערער בשתי עבירות הצתה בשני אירועים נפרדים של הצתת רכב ודלת מחסן בבניין מגורים. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר והוטלו על הנאשם 48 חודשים מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

- ע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14); המערער נידון ל-30 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכבה של שכנתו. נקבע מתחם שבין שנתיים עד 4 שנות מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

- ת"פ 15168-10-17 **מדינת ישראל נ' סאמר נסראוי** (28.2.18); הנאשם הודה לאחר סיום פרשת התביעה בעבירת הצתה. באותו מקרה הנאשם ניגש לרכבו של המתלונן, שפך על הרכב נוזל דליק ושילח בו אש באמצעות מצית. לנאשם היו 6 הרשעות קודמות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 24 - 36 חודשי מאסר בפועל והוטלו 24 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 22859-06-18 **מדינת ישראל נ' ואפיק מורסי** (24.10.18); שם דובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר הודה בהצתת רכב של שכנו, כאשר כתוצאה מההצתה רכב נוסף גם עלה באש. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שבין 20 - 40 חודשי מאסר בפועל והוטלו 20 חודשי מאסר בפועל.

6. המדינה טענה במקרה זה למתחם ענישה שנע בין שנתיים עד 4 שנות מאסר בפועל.

7. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, צוין שלנאשם 4 הרשעות קודמות, לרבות עבירות אלימות ורכוש, ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 10 חודשים.

8. נטען שהנאשם לא הורתע מהעונשים שהוטלו עליו בגין הרשעותיו הקודמות, כאשר עונשי מאסר תלויים לא מרתיעים אותו מפני ביצוען של עבירות נוספות וכי קיים צורך של ממש בהרתעתו האישית. כמו כן, נטען שניתן בעניינו תסקיר שלילי. משכך ביקשה המדינה לקבוע עונש מאסר ברף האמצעי-עליון של המתחם, לצד פיצוי

למתלונן, מאסר מותנה משמעותי והפעלת המאסר על תנאי במצטבר לעונש שיוטל.

טיעוני הנאשם:

9. נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. נטען שחלקו היה משמעותי אך שלא הייתה היכרות בינו לבין הקורבן ושלמעשה לנאשם לא היה כל אינטרס בביצוע העבירה ולא צמחה לו תועלת ממנה. נטען שהיבט זה מהווה שיקול לקולא. נטען עוד שמדובר בהצתה ברף הנמוך של עבירות ההצתה, כאשר עוברי אורח כיבו את האש בקלות ללא אמצעים מיוחדים.

10. נטען שבעבירות ההצתה יש מנעד רחב של טווחי הענישה, ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למספר שנות מאסר.

11. נטען שנקבע בפסיקה מדרג לחומרת העבירה, כאשר הקל ביותר הינו שאין חשש שהאש תתפשט. נטען שמקרה זה שייך למדרג הפחות חמור של עבירות הצתה, כאשר לא היה חשש להתפשטות האש לרכוש אחר, והראיה לכך שהאש כובתה בקלות.

12. נטען שמתחם הענישה ההולם נע בין שנה לשנתיים.

13. הסנגור הפנה לפסיקה הבאה:

- ת"פ 30010-01-13 **מדינת ישראל נ' ריצ'רד דחדל פלייפל** (14.7.13); נאשם הורשע בהצתת רכב, גניבת רכב והחזקת סכין. נקבע מתחם ענישה שבין 10 חודשים ל-3 שנות מאסר ונגזרו 15 חודשי מאסר.

- ת"פ 6220-05-13 **מדינת ישראל נ' חסן חרב** (7.7.13); נאשם הורשע בהצתת רכב של אדם שעמו היה מסוכסך. לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה שבין שנה ל-3 שנות מאסר ונגזרו 14 חודשי מאסר.

- ת"פ 29895-01-15 **מדינת ישראל נ' רביע עוסמאן** (17.6.15); שם הורשעו הנאשמים בהצתת רכב וקשירת קשר בעקבות סכסוך. לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם ענישה שבין 10 - 36 חודשי מאסר בפועל והוטלו עונשים שבין 6 - 12 חודשי מאסר.

- ע"פ 4910/16 **מאיר אליעזר אבני נ' מדינת ישראל** (5.4.17); שם דובר בנאשם, שיחד עם אדם אחר, הצית חנות וגרם נזק של עשרות אלפי שקלים. בגין מעשיו הורשע בעבירות הצתה, גניבה וקשירת קשר. כמו כן, הורשע גם

בעבירת החזקה וגידול סם מסוג קנבוס. בגין עבירת הצתה נקבע מתחם ענישה שבין 12-40 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

14. הסנגור הוסיף וטען כי בתקופת מעצרו נולדה לנאשם תינוקת והנזקים שנגרמו למשפחתו משמעותיים. נטען כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות, כעולה מתסקיר שירות המבחן. נטען כי כיום הנאשם מעוניין להשתלב בטיפול וכי שירות המבחן שגה במסקנתו בכל הנוגע לטיפול.

15. הסנגור ביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם וכן ביקש להימנע מהטלת פיצוי כספי או קנס לאור העובדה שלא תואר הנזק שנגרם, ולכן יש להניח שדובר בנזק זניח.

תסקיר שירות המבחן

16. בתסקיר פורט שהנאשם בן 27, יליד אוקראינה, נשוי ואב לתינוקת בת כחודש. הוא שוחרר ממאסר קודם לפני כשנה ועבד ברשת מזון כירקן. בעברו הופנה לטיפול בקהילה טיפולית "מלכישוע" על רקע שימוש בסמים. הוא לא גויס לצבא, התקשה לעבוד באופן רציף ויציב על רקע מצבו ההתמכרותי.

17. תואר קושי ליטול אחריות על ביצוע העבירה, קושי לערוך התבוננות מעמיקה אודות התנהלותו הפוגענית ביחס למתלונן ונכללה התייחסות לכך שהוא משליך התנהלותו על היותו תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה. לדבריו, הוא הצליח להיגמל משימוש בסמים בכוחות עצמו במהלך המעצר.

18. הוערך קיום סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית במידה ולא ישולב בתכנית גמילה. צוין שמדובר באדם שמנהל אורח חיים עברייני והתמכרותי והוערך שהוא נעדר כוחות מספיקים הנדרשים לשילוב במסגרת קהילה טיפולית סגורה. כתוצאה, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית. עם זאת הומלץ שבמידה וידון למאסר גורמי הטיפול בשב"ס יבדקו התאמתו להליך טיפולי במסגרתם.

דברי הנאשם

19. הנאשם בדבריו טען שהוא מוכן ללכת לקהילה טיפולית והביע צער על המקרה וטען שהוא מעוניין לשנות את דרך חייו.

20. הנאשם עצור מיום 26.8.21.

21. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ורכושו. בהינתן שמדובר בעבירת הצתה, נוכח טיב העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ברמה בינונית, לכל הפחות.

22. באשר לתכנון, הנאשם יחד עם אחרים, תכנן את המעשים והתכנון לקראתם, והמבצעים אף התעקשו ומצאו דרך לרכוש בנזין למרות שסורבו בפעם הראשונה שניסו לעשות כן.

23. העבירה גרמה נזק לרכב שהוצת, אך לא פורט חומרתו. העדר ממצאים בקשר למידת הנזק שנגרם פועל לטובתו של הנאשם מבחינת הספק. כמו כן, לקחתי בחשבון את פוטנציאל הנזק במקרה זה, נוכח העובדה שעלה שמדובר בהצתה שבוצעה באזור מגורים.

24. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 2 - 4 שנות מאסר.

25. באשר לענישה בתוך המתחם, מדובר בנאשם שהודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי ולקח אחריות על מעשיו.

26. לחומרא שקלתי את העובדה שלחובת הנאשם עבר פלילי קודם וכן את העובדה כי עונשי מאסר שריצה בעבר, ואף עונש מאסר על תנאי, לא מנעו ממנו לעבור את העבירה הנוכחית.

27. בנוסף, לקחתי בחשבון שהתסקיר שהוגש היה במהותו שלילי ולא הובאה בו כל המלצה טיפולית.

28. כן לקחתי בחשבון את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם וכן נתתי דעתי לכך שאין ספק שתקופת מאסר תפגע במשפחתו של הנאשם.

29. מכל האמור הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 26.8.21).
- 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.
- פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪, לתשלום עד ליום 31.12.21.

- המאסר על תנאי שהוטל במסגרת ת"פ 50559-05-19 של 10 חודשים, ירוצה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש שלעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.